Analize și opinii

Gheorghe Piperea: Cuibul de viespi nomenklaturiste (I)

Acum 23 minute 14 Vizualizari 7 Timp de citire

Clubul „select” al decidenților – marionetă ai României ultimilor 34 de ani s-a creat, printre altele, printr-un sistem de instituții de „pregătire” care își trag seva din sistemul serviciilor secrete comuniste, niciodată dispărute, ci mereu reinventate.

Așa-zisa „Școală Națională de Studii Politice și Administrative” (SNSPA) este nimic altceva decât fosta academie comunistă de nomenklaturiști „Ștefan Gheorghiu”. Recreată în 1991 pe ruinele fostei academii comuniste, SNSPA a devenit universitate în 1995 și, ulterior, „școală doctorală”. Creatorii au fost mulți păduchi scoși în frunte de evenimentele imediat următoare Revoluției anti-comuniste din 1989, indivizi care reușeau atunci să își depășească irepresibila teama și greaua umilința de a sta în casă și pe sub masă, pentru a nu fi linșați public. Unii dintre ei sunt, azi, un fel de statui ale corectitudinii politice, în ciuda mizeriei morale în care au băltit. Un exemplu este Adrian Năstase, altul este Paul Dobrescu. În timp, SNSPA a adunat, pentru a li se putea conferi pedigree, toate rebuturile perioadei comuniste, precum și toți ratații primilor 20 de ani de la Revoluție, indivizi care nu au reușit nimic în alte universități (sau au fost dați afară cu șuturi în fund) și nici în profesie, dar au devenit aristocrați ai opiniei, abonați ai banilor publici și un fel de controlori tehnici de calitate pentru orice politician sau tehnocrat ajuns în funcții înalte ale Statului român.

În sistemul de tip teatru de marionete al politicii și organizării statale românești din ultimii ani, SNSPA, plus entitățile sucuriste mai jos enunțate, a devenit, în timp, unul dintre centrele de comandă, unul dintre păpușari.

Mai nou, această putere de catifea se exercită prin cvasi – ONG – uri (denumite quango în presa independentă anglo-saxonă), adică entități susținute direct sau indirect de stat, servicii secrete sau armată, cu bani, resurse, informații și putere de influență, respectiv, putere de anihilare a opozanților și a dizidenților.

Ca orice mafia, acest cuib de viespi este organizat pe rudenii și dependențe reciproce: familia Miroiu, familia Stănciugel, familia Mihăilescu. Șefii de trib reușesc mereu să își plaseze nevestele sau rudele în alte instituții publice, pe posturi bănoase : la Curtea de Conturi (Pieleanu), la ASF (Pricopie), la BNR, prin poziții de consilieri parlamentari sau ministeriali, ca secretari de stat.

Și reușesc mereu să facă bani, bani mulți, din afaceri cu statul. Fie direct, fie prin entități de tip quango – așa cum este Eurocomunicare, despre care voi vorbi în episodul doi.

Teatrul de marionete mai conține două entități securiste – academia de informații și școala națională de apărare.

Interesant este că, în domeniul serviciilor secrete (sau intelligence, cum se auto-flatează aceste entități de păpușari), există chiar două „academii”.

Remus Pricopie este atât rectorul SNSPA, cât și președintele Academiei de Ştiinţe ale Securităţii Naţionale, instituţie înfiinţată în 2012, la iniţiativa faimosului ministru de interne şi vicepremier Gabriel Oprea (acest domn Oprea a fost foarte multă vreme … conducător de doctorat la „academia” Mihai Viteazul, deși a avut el însuși o teză de doctorat plagiată). Nu se prea știe ce este cu această „academie” a lui Pricopie. Nu am găsit un site al entității.

Există, însă, și are site, absolvenți și programe doctorale, Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul”. Este fosta școală de securitate comunistă. Sediul este exact acolo unde era sediul fostei școli de securitate comunistă.

Sunt multe de spus despre această academie. De exemplu, academis a reușit să impună, din 2018, școlirea pe față sau în ascuns a studenților proprii în facultăți ale Universității București (inclusiv Facultatea de Drept, unde predau eu), școlire care se face fără concurs de admitere și fără plata vreunei taxe de studii. Dar cel mai interesant aspect este acela că are o școală doctorală, pe unde au trecut (cu poticneli) foarte mulți decidenți politici ai României, cel puțin după anul 2010.

Academia, care face parte din SRI, așa cum scrie chiar pe site-ul de prezentare, are un consiuliu pentru studiile universitare de doctorat (CSUD) în care exsită doar doi conducători de doctorat cu norma de bază la ANM „Mihai Viteazul”. Restul sunt profesori la UB, SNSPA sau UBB Cluj… Interesant este că unul dintre membri acestei CSUD este Radu Carp, membru în CA al TVR … Conducătorii de doctorat sunt în număr de 5, dintre care unul, Adrian Lesenciuc, este titular la altă academie, cea a forțelor aeriene, intitulată Henri Coandă …

Cel mai interesant „doctorat” făcut la această prestigioasă școală doctorală este cel din 2010, al lui Coldea, teza având titlul „Managementul schimbării în serviciile de informații”, fiind susținută sub „conducerea” lui Gabriel Oprea … Mă întreb cine o fi scris acea lucrare … Tot în 2010 este validată și a doua cea mai interesantă teză, cea a lui Mihai Tudose (despre care hâtrul ex-premier declara, non-șalant, că a cumpărat-o, ca cesiune de drept de autot). Teza dlui Tudose are titlul „Protecția infrastructurii critice – element strategic dinamic în sectorul de securitate”, conducător de doctorat fiind fostul șef al CNSAS, Constantin Onișor (ca să

fie clar: șeful instituție care studia dosarele securității comuniste era conducător de doctorat la „academia” securității post-revoluționare). Cele două opere de inestimabilă valoare teoretică și practică sunt validate, la

speță a ICCJ în care s-a respins o cerere a unui petent în legătură cu retragerea unui titlu de doctor în teologie. Ordinul în sine nu există în bazele de date legislative.

Interesant este că, pe lista acestor doctorate apar foarte multe titluri retrase și (re)validate, dar aceste două teze tronează neatinse în lista tezelor validate, în ciuda plagiatului mărturisit (Tudose) și jurnalistic probat (Coldea). Mă rog, acum, că ÎCCJ a betonat aceste teze, pe baza principiului ne-retroactivității legii (cu motivarea că „un titlu științific intrat în circuitul civil nu mai poate fi anulat”), aceste teze rămân validate, cu tot cu drepturile speciale aferente – supliment/spor de salariu și pensie specială.

În fine, există și academia (școala națională) de apărare. Cine nu a trecut pe acolo, nu a avut loc în aparatul de stat, nu a putut fi demnitar (se exceptează, totuși, absolvenții sau „doctorii” de la SNSPA și „Mihai Viteazul”). Doctoranzi sau absolvenți ai acestei școli au fost 3 ex-ministri ai Justiției, precum și actualul ministru. Domnul Tudose a bifat și această academie. Interesant este că academia a avut-o ca ilustră absolventă chiar și pe Elena Udrea …

Așadar, ceea ce spuneam de mult – că vechea securitate, fosta nomenklatură, anticul și osificatul sistem al rotației comuniste a cadrelor nu au murit niciodată, ci s-au întărit, îmbogățit și multiplicat după 1996 și că românilor le-a revenit frica de sau supușenia față de vechea orânduire, care azi ne controlează prin odraselele lor – nu doar că se adevărește, dar are acum, prin mizeria devolată de scandalurile sexuale de la SNSPA, și exponenții vinovați expuși în toată hidoșenia lor.

Revin mai târziu, cu un episod al doilea, despre Eurocomunicare, un quango cu care mă aflu de 4 ani în proces, pentru defăimare, cenzură și încălcarea dreptului la liberă opinie și corectă informație.

Autor: **Gheorghe Piperea**

Despre autor

editor